

Regenboog: 28 januari 2024

Gemeente van Jezus Christus,

Toen Jezus hoorde dat Johannes de Doper was gevangen genomen, begreep hij dat hij ook gevaar liep en week hij uit naar Galilea. Hij ging wonen in Kafarnaum, een plaatsje aan het meer van Galilea.

Een vissersplaatsje aan de grens met ongetwijfeld vele invloeden van buiten. Galilea werd het land van de heidenen genoemd. Een achtergebleven en arm gebied, ver van de macht die zetelt in Jeruzalem. Men zegt dat de mensen daar het niet zo nauw namen met de opgelegde regels vanuit Jeruzalem, wat betreft de uitoefening van hun geloof.

Een goede plek dus voor Jezus om redelijk onopvallend zijn werk te beginnen.

Mattheus, de schrijver van dit evangelie, was van Joodse afkomst en had de woorden van de profeten geleerd in de synagoge.

Hij citeert een tekst van Jesaja en maakt de verbinding met de komst van Jezus, als Gods geliefde zoon, de bringer van Licht.

Land van Zebulon en Naftali, gebied aan de weg naar zee en aan de overkant van de Jordaan, Galilea van de heidenen, luister: Het volk dat in duisternis leefde, zag een schitterend licht, en zij die woonden in de schaduw van de dood werden door het licht beschenen.'

En Jezus verkondigt:

'Kom tot inkeer, het koninkrijk van de hemel is nabij.

Er is hoop, vertrouw me maar, er wordt naar jullie omgezien, ik ben het Licht dat jullie vreugde zal brengen'

Hoe zal dat licht verspreid worden?

Niet door de lokale notabelen, niet door de plaatselijke elite.

Jezus roept vissers, eenvoudige mensen, die hard moeten werken voor hun brood, die niet veel onderwijs hebben genoten, misschien nauwelijks konden lezen of schrijven. Laat staan dat zij de oude geschriften kennen, wij zouden zeggen, de bijbel.

Jezus roept de broers Simon Petrus en Andreas, Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeus. Hij zegt: 'Kom, volg mij, ik zal van jullie vissers van mensen maken'.

En tot onze grote verbazing laten zij onmiddellijk hun netten achter en gaan met Jezus mee.

Ik heb het altijd een wonderlijk verhaal gevonden.

Hoe komt het dat zij zomaar achter Jezus aan gaan en hun vader, hun moeder, hun familie in de steek laten.

Laten we het eens plaatsen in onze tijd.

De broers Peter en Andre staan op de bouwsteiger. Ze zijn aan het metselen. Dan komt er een man langs en roept tegen hen: Kom, volg mij, dan kunnen jullie meebouwen aan mijn koninkrijk. Ze laten hun werk in de steek en volgen hem. Of: twee zussen zijn hard aan het werk bij de supermarkt van hun vader. Vakken vullen, de kassa bedienen, schoonmaken. Er komt een vrouw naar hen toe en zegt: Kom, volg mij, dan zullen jullie mensen gelukkig maken. Ze laten hun vader achter in de winkel en gaan met Haar mee. Een absurd verhaal. We hoorden het al van de kinderen, je gaat toch niet zomaar met iemand mee die je niet kent.

Ik vraag me af of het werkelijk zo is gegaan, in de bijbel worden verhalen soms in enkele woorden verteld, terwijl er een hele wereld achter ligt. Wellicht hadden zij gehoord van Jezus, of ze kenden hem al of hadden zij zich laten dopen door Johannes. En waren zij al aangeraakt door zijn woorden, hadden een groot verlangen gekregen naar dat koninkrijk van de hemel. Immers, de situatie in die tijd was niet vredig. De Romeinen heersten over het land met harde hand. Men verlangde naar vrede en vrijheid. Maar, het wordt ons verder niet uitgelegd. Er blijkt uit dat Jezus **niet** op zoek is naar mensen met macht en van naam. Hij kiest mensen uit zoals u en ik, gewone mensen, gewoon zoals we zijn. Metselaars, winkelmeisjes, verpleegkundigen, leerkrachten, kantoormensen, noem maar op.

Hoe ervaren wij dat, voelen we ons geroepen, of dat we een roeping hebben? Een lastige vraag. Er zijn mensen die een stap zetten en iets bijzonders tot stand brengen.

Ik wil daar graag een voorbeeld van geven. En dan denk ik aan een vriendin. Zij is kinderfysiotherapeute en kwam in aanraking met kinderen Bangladesh die lichamelijk of dubbelgehandicapt zijn. In Bangladesh is het een schande als je een gehandicapt kind krijgt, de gezinnen krijgen geen hulp en de kansen voor de kinderen zijn nihil. Zij heeft dagcentra opgericht waar de kinderen aandacht krijgen en geholpen worden met behandelingen en hulpmiddelen. Therapeuten ter plekke worden getraind en de ouders, meestal de moeders, zijn gemotiveerd om thuis te oefenen. Het kwam op haar pad, ze werd geraakt en als kinderfysiotherapeute kon zij iets doen. Een druppel op een gloeiende plaat? Misschien kent u de uitspraak: als je 1 kind redt, red je de wereld. Ook in onze wijkgemeente zijn vele mensen die zich belangeloos inzetten voor medemensen.

Goed, zult u denken, dat klinkt mooi, al die hardwerkende mensen, maar hoe kan ik in mijn eigen bestaan mijn roeping ontdekken? Ik heb een drukke baan, een druk gezin. Ik ben aan huis gebonden, ik kan niet meer zo veel.

Wat me opvalt is dat mensen uit de bijbel die geroepen worden door God of Jezus een taak gaan doen die bij hun past. Vissers die i.p.v. op vis op mensen moeten gaan vissen bijvoorbeeld.

Dat zien we bij ons ook.

Als je inzicht hebt in financiën, word je bijvoorbeeld kerkrentmeester, als je bestuurlijke kwaliteiten bezit, word je leidinggevende in een maatschappelijke (kerkelijke) organisatie.

Anderen gaan graag in gesprek met mensen en doen aan huisbezoek. Of pakken de telefoon of sturen een kaartje aan iemand die ziek is, of bieden graag praktische hulp door een zieke buurman een pannetje zelfgemaakte soep te brengen.

Het gaat erom om dat we met open ogen en oren onze weg in het leven moeten gaan. Wie je ook bent, welke positie je hebt, het maakt niet uit.

Op iedere plaats kun je Licht verspreiden.

Door een luisterend oor te bieden, aandacht te geven, hand- en spandiensten te verrichten.

Volgen van Jezus doe je op aarde en met beide benen op de grond.

We worden door God gekend en Hij roept ons voor wat bij ons past.

Zo wordt Gods Licht verspreid. En treden we in de voetsporen van Jezus.

Jesaja kondigt het Licht aan, en dan begint Jezus met zijn verkondiging.

Mensen worden geroepen om hem te volgen en met hem dat Licht te verspreiden, met grote gevolgen voor Galilea, en voor de wijde omgeving, zelfs voor de hele wereld.

Zo mogen wij, net als de discipelen, meehelpen om dat grote licht te verspreiden. waardoor stukjes van dat koninkrijk van de hemel op aarde zichtbaar worden.

Amen

Marga Schipper